

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.912/1
van 24 januari 2014

over

een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van de regelgeving
inzake natuur en bos'

Op 23 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2014.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Met het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet wordt beoogd tot een grotere vereenvoudiging en integratie te komen van de regelgeving inzake natuurbehoud en -beheer. Een belangrijk onderdeel van de regeling bestaat erin dat naar een grotere coherentie en coördinatie wordt gestreefd tussen, enerzijds, het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ en, anderzijds, het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Benevens de twee voornoemde decreten worden nog andere decreten gewijzigd die verband houden met de desbetreffende aangelegenheden.

De ontworpen wijzigingen zijn in essentie toegespitst op drie thema's, zijnde het multifunctioneel natuurbeheer, het instandhoudingsbeleid en de organisatie van regionale landschappen en bosgroepen.

Zo wordt onder meer wat het multifunctioneel natuurbeheer betreft, geopteerd voor nog slechts één procedure voor een geïntegreerd beheerplan, onafhankelijk van de betrokkenen en van het soort terrein (open natuur, bos of park). Wat het instandhoudingsbeleid betreft, dienen conform de Habitat- en Vogelrichtlijn de beschermde habitattypes en soorten in een gunstige staat van instandhouding gebracht te worden. Daartoe worden er gewestelijke en, voor de speciale beschermingszones, specifieke instandhoudingsdoelstellingen vastgesteld en wordt in een nieuw kader van instrumenten voorzien om die doelstellingen te realiseren. Wat de regionale landschappen en bosgroepen betreft, worden sommige afspraken die zijn gemaakt in het kader van het Witboek Interne Staatshervorming decretaal verankerd. De provincies worden bevoegd gemaakt voor de erkenning, de organisatie, de werking en de subsidiëring, terwijl zij ook zelf regionale landschappen en bosgroepen kunnen oprichten of hen infrastructuur en personeel ter beschikking kunnen stellen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet wordt melding gemaakt van een aantal elementen die niet in de tekst van het decreet voorkomen, maar waaraan niettemin een essentiële beleidskeuze ten grondslag ligt. Overeenkomstig de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen, dienen de essentiële beleidskeuzes evenwel door de decreetgever te worden vastgesteld, hetgeen impliceert dat van die elementen uitdrukkelijk melding moet worden gemaakt in de tekst van het ontworpen decreet. Een

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

verwijzing naar of een bespreking van de betrokken elementen in uitsluitend de memorie van toelichting volstaat niet wat dat betreft.

Zo dient in het ontworpen artikel 12ter van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 7 van het ontwerp) te worden vermeld dat de ecologische functie kadert in de zorg voor het behoud van de biologische diversiteit. De essentiële elementen van de procedure voor het goedkeuren van het natuurbeheerplan moeten in het ontworpen artikel 16^{octies} van hetzelfde decreet (artikel 25 van het ontwerp) worden opgenomen.² In het ontworpen artikel 16^{duodecies}, 8°, van het voornoemde decreet (artikel 29 van het ontwerp) dient te worden vermeld dat de betrokken adviesinstantie over voldoende expertise en onafhankelijkheid moet beschikken. In de ontworpen artikelen 16^{ter decies} en 16^{quater decies} van hetzelfde decreet (artikelen 31 en 32 van het ontwerp) dienen de essentiële elementen van de procedure van erkenning als natuurreserveaat te worden aangegeven.³ In het ontworpen artikel 50ter, § 4, van hetzelfde decreet (artikel 40 van het ontwerp) dient te worden verduidelijkt dat de “programmatische aanpak ... ter vermindering van milieudrukken” gericht is op stikstof.

4. Op diverse punten bestaat er een gebrek aan overeenstemming tussen de tekst van het ontwerp en de verduidelijking die daaromtrent wordt gegeven in de memorie van toelichting. Het spreekt voor zich dat dergelijke discordanties nefast zijn voor de rechtszekerheid en moeten worden weggewerkt, afhankelijk van de bedoeling van de steller van het ontwerp. Deze laatste doet er goed aan om beide teksten – die van het ontwerp en die van de memorie van toelichting – daartoe aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.⁴ Hierna wordt, bij wijze van voorbeeld en dus geenszins op een exhaustieve wijze, gewezen op een aantal van dergelijke discordanties.

4.1. In het ontworpen artikel 12bis van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 5 van het ontwerp) wordt geschreven “waarbij rekening gehouden wordt met de ecologische, de economische en de sociale functie”. In de memorie van toelichting wordt, in een meer algemene zin, geschreven “waarbij in beginsel een evenwicht wordt betracht”. Naar het zeggen van de gemachtigde zal de memorie van toelichting op dat punt worden aangepast.

4.2. In het ontworpen artikel 16^{decies}, § 3, van hetzelfde decreet (artikel 27 van het ontwerp) wordt bepaald dat de beheerder van het privaat terrein een vergoeding ontvangt. Volgens de memorie van toelichting zal het evenwel de eigenaar zijn die een vergoeding ontvangt. De gemachtigde verduidelijkte dat het effectief de beheerder van het terrein is die een

² Te denken valt bijvoorbeeld aan de beginselen inzake de gefaseerde goedkeuringsprocedure, de periodieke evaluatie en de essentiële elementen van de beroepsprocedure.

³ Zoals wie om de erkenning kan verzoeken, dat er voorafgaandelijk een advies van de Minaraad is vereist, en dat de erkenning voor onbepaalde duur wordt verleend.

⁴ Dat bijkomend onderzoek wordt dan tevens best te baat genomen om ook de verwijzingen naar artikelen van het ontwerp, die in de memorie van toelichting voorkomen, te controleren. Een aantal van die verwijzingen zijn immers niet correct, hetgeen het consulteren van de memorie van toelichting niet bevordert. Zo wordt in de commentaar bij artikel 35 van het ontwerp bijvoorbeeld verkeerdelijk verwezen naar artikel 84 van het ontwerp, terwijl naar artikel 101 moet worden verwezen; in de commentaar bij hoofdstuk 3, afdeling 1, “Wijzigingen van het Bosdecreet van 13 juni 1990”, dient de verwijzing naar afdeling 3 van hoofdstuk IV “van het decreet natuurbehoud” te worden weggelaten; de commentaar bij artikel 102, enerzijds, en de artikelen 103 en 104, anderzijds, van het ontwerp is eigenlijk commentaar bij, respectievelijk, artikel 104 en de artikelen 105 en 106 van het ontwerp.

vergoeding zal ontvangen aangezien hij het is die niet langer het terrein mag beheren. De tekst van de memorie van toelichting zal derhalve moeten worden aangepast.

4.3. In het ontworpen artikel 16*sedecies*, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet (artikel 35 van het ontwerp) wordt, in tegenstelling tot wat in de memorie van toelichting het geval is, benevens van “de opvolging van de beheerdoelstellingen”, geen melding gemaakt van de “monitoring”. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“‘Monitoring’ is vervat in het ruimer begrip ‘opvolging’. De bewoordingen in de memorie zijn in dit opzicht niet correct, en dit zou nog moeten worden aangepast.”

4.4. Uit de commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven bij het ontworpen artikel 16*sedecies*, § 2, derde lid, van het voornoemde decreet (artikel 35 van het ontwerp) blijkt dat in die bepaling veeleer “nadere regels ... inzake de cumulatie” worden bedoeld. Die terminologie wordt derhalve ook best gebruikt in de tekst van de ontworpen bepaling.

4.5. Rekening houdend met hetgeen in de memorie van toelichting wordt vermeld en met de door de gemachtigde verstrekte uitleg, late men het ontworpen artikel 50*septies*, § 1, derde lid, van het voornoemde decreet (artikel 45 van het ontwerp), best aanvangen als volgt:

“Binnen een plancyclus wordt het managementplan Natura 2000 opgebouwd aan de hand van verschillende, opeenvolgende planversies. De planversies worden ...”.

5. Indien in de tekst van het ontwerp van decreet naderhand nog wijzigingen zouden worden aangebracht die niet voortvloeien uit de opmerkingen die in dit advies worden geformuleerd, dienen deze wijzigingen alsnog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.⁵

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

6. Naar het zeggen van de gemachtigde is de “overheid” die wordt vermeld in het ontworpen artikel 2, 57°, van het decreet van 21 oktober 1997, de “administratieve overheid” omschreven in het bestaande artikel 2, 22°, van dat decreet. Het verdient derhalve aanbeveling om het woord “overheid” te vervangen door de woorden “administratieve overheid” in het ontworpen artikel 2, 57°.

Artikel 7

7. Teneinde beter aan te sluiten bij de bedoeling van de steller van het ontwerp, zoals die wordt verwoord in de memorie van toelichting en waarnaar wordt verwezen door de

⁵ Zie wat dat betreft de wijzigingen van de artikelen 51 en 52 van het ontwerp waartoe de in de memorie van toelichting bij die bepalingen gegeven verduidelijking zou kunnen nopen. Zie ook opmerking *sub* 11 in dit advies.

gemachtigde, passe men de redactie van de inleidende zin van het ontworpen artikel 12ter, van het decreet van 21 oktober 1997, aan als volgt:

“De ecologische functie heeft onder meer betrekking op:”.

De redactie van het ontworpen artikel 12^{quinqies} (artikel 10 van het ontwerp) en van artikel 12^{sexies} van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 12 van het ontwerp), waarin een omschrijving wordt gegeven van respectievelijk de economische en de sociale functie van een terrein, dient in gelijkaardige zin te worden aangepast.

Artikel 8

8. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 12^{quater} van het decreet van 21 oktober 1997 wordt voor het nader omschrijven van de ecologische functie van het terrein het bepaalde in het ontworpen artikel 12ter, 1°, van het decreet (artikel 7 van het ontwerp) hernomen, doch niet het bepaalde in het ontworpen artikel 12ter, 2°, van hetzelfde decreet. Hieromtrent om verduidelijking verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Punt 3° van art. 12^{quater} handelt over de instandhouding van het natuurlijk milieu. De definitie van natuurlijk milieu (15° natuurlijk milieu: het geheel van biotische en abiotische elementen, samen met hun ruimtelijke en ecologische kenmerken en processen die nodig zijn voor het behoud van de natuur in het Vlaamse Gewest) omvat de abiotische aspecten en kenmerken en omvat dus de milieubeschermdende functie.”

Rekening houdend met deze toelichting verdient het ter wille van de duidelijkheid aanbeveling om de inleidende zin van het ontworpen artikel 12^{quater} te redigeren als volgt:

“De zorg voor de ecologische functie van een terrein wordt onder meer gerealiseerd door:”.

Artikel 13

9. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, dient in het ontworpen artikel 12^{septies}, § 2, derde en vijfde lid, van het decreet van 21 oktober 1997, ook te worden verwezen naar de regeling die inzake ontoegankelijkheid is vervat in het tweede lid van het ontworpen artikel 12^{septies}, § 2.

10. Het is niet duidelijk of de inleidende zin van het ontworpen artikel 12^{septies}, § 4, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 inhoudt dat aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt verleend om regels vast te stellen voor abstracte categorieën van terreinen, dan wel slechts voor individuele terreinen.

Hierover om nadere uitleg verzocht, verklaarde de gemachtigde:

“Het gaat over ‘terreinen’ in het algemeen. De opmerking is begrijpelijk, en een herformulering kan aangewezen zijn. Het vervangen van de zinsnede ‘in terreinen’ door de zinsnede ‘voor terreinen’ kan daartoe een oplossing bieden.”

De door de gemachtigde geformuleerde suggestie kan worden bijgetreden.

11. Het is evenmin duidelijk welke de draagwijdte is van de woorden “van een vergunning overeenkomstig dit decreet”, in het ontworpen artikel 12*septies*, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 21 oktober 1997.

De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“De verwijzing is nog een restant van het aanvankelijke voornemen om ook het hele luik inzake vergunningen in het decreet natuurbehoud en het Bosdecreet te integreren. Later werd hier van afgestapt, en er werd beslist om het luik vergunningen in een latere fase aan te pakken. Een andere formulering is aangewezen, zodat de regels rond het verlenen van een vergunning voor risicovolle activiteiten al kunnen worden bepaald door de Vlaamse Regering.”

In de mate de aangehaalde toelichting zou impliceren dat de tekst van het ontwerp nog substantieel zou worden aangevuld, zullen de betrokken wijzigingen nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, moeten worden voorgelegd.

Artikel 14

12. Er zou in het ontworpen artikel 12*octies*, vierde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 moeten worden bepaald door wie de beoogde toegankelijkheidsregeling kan worden opgesteld. Tevens is onduidelijk welk soort beroepsprocedure de steller van het ontwerp precies op het oog heeft.

De gemachtigde verklaarde:

“Er wordt bedoeld op de beheerder van het terrein. Analooq aan wat voorzien is voor het natuurbeheerplan in art. 16*bis* zou dit hier ook op decretaal niveau bepaald kunnen worden wie de toegankelijkheidsregeling kan opstellen, met name de beheerder. De procedure voor goedkeuring en de beroepsprocedure zullen geregeld worden in een uitvoeringsbesluit, en zoveel mogelijk analoog met de procedure en beroepsmogelijkheid voor beheerplannen.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, mag er naar aanleiding van het aangehaalde antwoord van de gemachtigde op wijzen dat er ook met betrekking tot de procedure voor goedkeuring en de beroepsprocedure moet worden op toegezien dat de essentiële elementen van de regeling door de decreetgever zelf worden bepaald.

Artikel 24

13. In de laatste zin van het ontworpen artikel 16*septies*, achtste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt bepaald dat “de bepalingen in het eerste lid (...) ook van toepassing [zijn] op dat geïntegreerde beheerplan”. Volgens de gemachtigde is niet enkel het eerste lid van de ontworpen bepaling van toepassing op het geïntegreerde beheerplan, maar zijn alle leden van die bepaling daarop van toepassing. Teneinde een *a contrario*-redenering te vermijden, wordt in de laatste zin van het ontworpen artikel 16*septies*, achtste lid, dan ook best geschreven:

“De bepalingen van dit artikel zijn ook van toepassing op dat geïntegreerde beheerplan.”

Artikel 25

14. Rekening houdend met de juridische gevolgen die kunnen voortvloeien uit een natuurbeheerplan, evenals met de mogelijke consequenties ervan voor derden,⁶ dient te worden voorzien in een voldoende ruime bekendmaking van de betrokken plannen, die bovendien beantwoordt aan de vereisten van rechtszekerheid, gelijkheid en kenbaarheid. Wat de besluiten van de Vlaamse Regering betreft tot goedkeuring van bepaalde natuurbeheerplannen, mag uiteraard evenmin het voorschrift van artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, met betrekking tot de bekendmaking en de inwerkingtreding van de besluiten, worden veronachtzaamd.

Hetgeen in het ontworpen artikel 16*octies*, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997, wordt bepaald met betrekking tot het register waarin de goedgekeurde natuurbeheerplannen worden opgenomen, mag geen afbreuk doen aan wat voorafgaat.

Artikel 27

15. Aan het einde van het ontworpen artikel 16*decies*, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt vermeld dat de vergoeding jaarlijks wordt geïndexeerd. De gemachtigde verklaarde in dat verband:

“De formulering van deze paragraaf is analoog als deze van een gelijkaardige regeling in de Vlaamse wooncode. In dezelfde paragraaf wordt vermeld dat het gaat om het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk als vermeld in artikel 518 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. De zin ‘De vergoeding wordt jaarlijks geïndexeerd.’ moet aanduiden dat deze indexering jaarlijks zal gebeuren, in regel vanaf 1 januari van jaar X + 1, voor de indexeringen tot en met 31 december van jaar X. Mogelijk kan dit duidelijker geformuleerd worden.”

Rekening houdend met deze verduidelijking wordt de redactie van de laatste zin van het ontworpen artikel 16*decies*, § 3, ter wille van de duidelijkheid best aangepast als volgt:

“De vergoeding wordt jaarlijks op 1 januari aangepast aan het in artikel 518 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde indexcijfer.”

Artikel 32

16. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, dient in het ontworpen artikel 16*quater decies*, § 3, eerste lid, eveneens in de mogelijkheid van een “gedeeltelijke” terugvordering van de subsidies te worden voorzien. Op die wijze wordt de ontworpen bepaling

⁶ Zo wordt in het ontworpen artikel 16*novies*, vierde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 26 van het ontwerp) bepaald dat een goedgekeurd natuurbeheerplan bindend is voor de opeenvolgende beheerders.

op dat punt beter afgestemd op wat nu ook al in het ontworpen artikel 16*decies*, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 27 van het ontwerp) wordt bepaald.

Artikel 33

17. In het ontwerp is geen regeling opgenomen met betrekking tot de “uitbreiding” van reservaten. In het ontworpen artikel 16*quindacies*, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de Vlaamse Regering nochtans bevoegd gemaakt om onder meer nadere regels te bepalen “voor de procedure ... van de uitbreiding”. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, antwoordde de gemachtigde:

“‘Uitbreiding’ is hetzelfde als ‘erkenning van bijkomende percelen’. In het ontwerp-uitvoeringsbesluit, dat momenteel wordt afgerond in aanloop naar een eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering, wordt ‘uitbreiding’ samen genomen met ‘wijziging’ (art. 29) onder het globalere begrip ‘wijziging’. Dus misschien kan het woord uitbreiding hier vervangen worden door wijziging. Dan is het analoog aan de beheerplannen.”

Er kan worden ingestemd met de door de gemachtigde gedane suggestie.

Artikel 35

18. Er werd aan de gemachtigde gevraagd of het criterium, vermeld in het ontworpen artikel 16*sedecies*, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet van 21 oktober 1997, niet de subsidiëring van de handelingen, bedoeld in het ontworpen artikel 16*sedecies*, § 1, eerste lid, 1°, in de weg staat. Hij antwoordde:

“Het is de bedoeling dat een voorschot van de subsidies voor opmaak wel kan toegekend worden voorafgaand aan de goedkeuring, maar dat de volledige uitbetaling pas kan na de goedkeuring van het beheerplan. Een voorschot van uitbetaling is wel al mogelijk.”

Dit zou in de tekst van het ontwerp moeten worden geëxpliciteerd.

Artikel 38

19. In het ontworpen artikel 50*bis*, § 2, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997, wordt aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om nadere regels vast te stellen voor de invulling van de “centrale rol” die de in het eerste lid van die paragraaf bedoelde administratieve overheid en personen hebben bij de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen.

Ondervraagd over de draagwijdte van de ontworpen delegatiebepaling, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“De bedoeling van deze delegatie is om de verplichtingen van de Habitat- en Vogelrichtlijn die rusten op de Lid-Staat en dus de ermee verbonden administratieve overheid desnoods te kunnen regelen in een uitvoeringsbesluit.”

De redactie van het ontworpen artikel 50*bis*, § 2, tweede lid, zou in de aangegeven zin moeten worden gepreciseerd. Zoals de bepaling nu is geredigeerd is de erin vervatte delegatie van bevoegdheid aan de Vlaamse Regering te algemeen en te weinig afgebakend om toelaatbaar te kunnen worden geacht.

Artikel 40

20. Aan het einde van het ontworpen artikel 50*ter*, § 3, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de desbetreffende zones aanduidt voor 1 januari 2019 en dat ze de nadere regels betreffende de procedure voor de aanduiding van deze zones vaststelt.

Aan de gemachtigde werd gevraagd welk motief ten grondslag ligt aan de keuze van de datum van 1 januari 2019 en of niet bijkomend in een regeling moet worden voorzien met betrekking tot de cyclussen van na die datum. De gemachtigde antwoordde:

“Er is gekozen voor de datum van 1 januari 2019 om zo snel mogelijk duidelijkheid te hebben rond de te nemen instandhoudingsmaatregelen. De datum van 1 januari 2019 moet als een mijlpaal/streefdatum beschouwd worden voor het programma van aanduiding van zones waar instandhoudingsdoelstellingen en instandhoudingsmaatregelen dienen gerealiseerd te worden. Voor de volledigheid zou in de memorie nog kunnen worden toegevoegd dat de termijn een termijn van orde is.”

De memorie van toelichting wordt inderdaad best aangevuld op de wijze zoals aangegeven door de gemachtigde. Of de regeling ook voldoende afgestemd is op de cyclussen die na 1 januari 2019 zullen lopen, blijft een vraag waarop in voorkomend geval in de memorie van toelichting nog kan worden ingegaan.

Artikel 46

21. In het ontworpen artikel 50*octies*, § 5, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997, wordt melding gemaakt van “dwingende acties”. Het is niet duidelijk welke “dwingende acties” precies worden bedoeld. Ofwel betreft het acties waarbij instrumenten worden gebruikt met toepassing van andere, al bestaande decretale bepalingen, en zou het aanbeveling verdienen om in dat verband een nadere verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting. Ofwel beoogt de decreetgever nieuwe “dwingende acties” mogelijk te maken, in welk geval hij dan evenwel zelf de essentiële bestanddelen van die acties zou moeten vaststellen, hetgeen zou impliceren dat in de tekst van het ontwerp van decreet de beoogde soorten acties worden vermeld, alsook de toepassingsvoorwaarden en de basisprincipes van de rechtsbescherming op dat vlak.

22. Aan de gemachtigde werd de vraag gesteld of in het ontworpen artikel 50*octies*, § 5, vierde lid, van het decreet van 21 oktober 1997, een bepaalde wijze van kennisgeving wordt bedoeld. De gemachtigde antwoordde:

“Dit wordt momenteel niet nader bepaald, maar wellicht is het raadzaam dit alsnog te doen, bvb. door te vermelden dat dit per aangetekend schrijven moet gebeuren.”

Ter wille van de rechtszekerheid kan het voorstel van de gemachtigde worden bijgetreden.

Artikel 48

23. Luidens het ontworpen artikel 50*decies*, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 draagt het agentschap er zorg voor dat een ruime bekendheid wordt gegeven aan het managementplan Natura 2000. In dat verband kan worden gerefereerd aan de opmerking *sub* 14.

24. De samenstelling van het overlegplatform maakt het voorwerp uit van het ontworpen artikel 50*novies*, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997 (artikel 47 van het ontwerp). In het ontworpen artikel 50*decies*, vierde lid, wordt de Vlaamse Regering dan ook best opgedragen de “nadere samenstelling” van dat platform te bepalen (in plaats van de “samenstelling”).

Artikel 55

25. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, dient in het ontworpen artikel 8 van het Bosdecreet de verwijzing naar artikel 12*sexies* van het Decreet Natuurbehoud te worden geschrapt.

Artikel 67

26. In het ontworpen artikel 41, tweede lid, van het Bosdecreet moet de verwijzing naar “artikel 16*septies*, vierde lid, van het Decreet Natuurbehoud” worden vervangen door een verwijzing naar “artikel 16*septies*, zevende lid, van het Decreet Natuurbehoud”. De gemachtigde heeft dit bevestigd.

Artikel 71

27. Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte uitleg schrappe men in het ontworpen artikel 45, § 2, tweede lid, van het Bosdecreet (artikel 71, 2°, van het ontwerp), de zinsnede “ten behoeve van het beheer van het bos”.

Artikel 86

28. Artikel 86 van het ontwerp beoogt onder meer de woorden “de opname ervan in een vastgesteld managementplan Natura 2000” in te schrijven in artikel 42 van het decreet van 21 oktober 1997. De gemachtigde lichtte die woorden toe als volgt:

“Hiermee wordt bedoeld dat het onroerend goed in kwestie deel uitmaakt van het gebied waarvoor een managementplan Natura 2000 is vastgesteld. Het is niet de zoekzone

of het actiegebied dat wordt geactiveerd, maar wel de hele perimeter waarop het managementplan Natura 2000 betrekking heeft. In de praktijk zal de locatie van de instandhoudingsdoelstellingen bepalend zijn voor het al of niet kunnen verzoeken tot activering van de aankoopplicht. Er is gekozen voor een ruimere perimeter zodat de landbouwer een grotere keuzevrijheid heeft en ook kan vragen om percelen die weinig impact ondervinden te laten aankopen door de overheid.”

Deze verduidelijking wordt best geïntegreerd in de (beknopte) commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven bij artikel 86 van het ontwerp.

Artikel 90

29. In het ontworpen artikel 48, § 2, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de Vlaamse Regering opgedragen om de vorm en de inhoud van de managementplannen te bepalen, alsook de procedure die leidt tot de vaststelling, de herziening of de opheffing ervan. Dergelijke bevoegdheidsdelegatie is evenwel te ruim en te onbepaald om toelaatbaar te zijn in het licht van de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen. In het ontwerp zouden minstens de essentiële bestanddelen van de beoogde regeling moeten worden vastgesteld.

Artikel 97

30. Artikel 97 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van een bepaling die niet meer bestaat en moet derhalve vervallen. Artikel 42 van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ werd immers opgeheven door artikel 26 van het decreet van 19 juli 2013 ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid’.

Artikel 101

31. Zoals door de gemachtigde is bevestigd, dient de verwijzing naar “artikel ... 66 ... van dit decreet” te worden vervangen door een verwijzing naar “artikel ... 65 ... van dit decreet”.

In hetzelfde lid schrijve men “de inwerkingtreding van de opheffing” in plaats van “de opheffing”.

32. Nog in artikel 101, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat het agentschap aan de beheerders richtlijnen kan geven over de evaluatiegegevens die ze aan het agentschap moeten bezorgen. Aan de gemachtigde werd gevraagd wat die richtlijnen kunnen inhouden. Hij antwoordde:

“Het agentschap zal een lijst opstellen van gegevens die mogelijks ontbreken in het beheerplan ‘oude stijl’, maar die wel nodig zijn om het beheerplan te kunnen laten gelden als een natuurbeheerplan ‘nieuwe stijl’ en om bijgevolg ook in aanmerking te komen voor de nieuwe subsidies. Het zal daarbij vooral gaan over de wijze waarop de beheerdoelstellingen geformuleerd worden (natuurstreefbeelden), zodat ook bepaald kan

worden tot welk type het beheerplan behoort. Ook zal expliciet moeten aangegeven worden of de vooropgestelde beheerdoelstellingen zullen leiden tot realiseren van instandhoudingsdoelstellingen.”

Ook werd door de gemachtigde de volgende toelichting gegeven bij de functie en de gevolgen van het evaluatieverslag, bedoeld in artikel 101, eerste lid, van het ontwerp:

“Het evaluatieverslag zal aangeven of het beheerplan kan gelden als een natuurbeheerplan ‘nieuwe stijl’ en zo niet, welke wijzigingen of aanvullingen noodzakelijk zijn opdat het beheerplan zou kunnen gelden als een natuurbeheerplan. In het laatste geval is het oude beheerplan vanaf de kennisgeving van het evaluatieverslag niet meer geldig.”

Deze toelichting ten spijt rijzen er nog vragen bij de in het ontwerp uitgewerkte regeling betreffende het evaluatieverslag. Zo is er de vraag of een gunstig evaluatieverslag automatisch tot gevolg heeft dat het beheerplan kan gelden als een natuurbeheerplan “nieuwe stijl”, dan wel of het gunstig evaluatieverslag (voor bepaalde categorieën) moet worden goedgekeurd door de bevoegde administratieve overheid van het natuurbeheerplan “nieuwe stijl”. Evenmin duidelijk is op welke manier noodzakelijke wijzigingen of aanvullingen worden doorgevoerd en of hiervoor niet in een bepaalde termijn moet worden voorzien gedurende dewelke sommige gevolgen worden gehandhaafd na de kennisgeving van het evaluatieverslag.

Uit wat voorafgaat volgt dat er een meer uitgewerkte en duidelijke regeling in het ontwerp zou moeten worden opgenomen betreffende de functie en de gevolgen van het betrokken evaluatieverslag. Tevens zou het nuttig zijn om de commentaar die in de memorie van toelichting bij artikel 101 van het ontwerp wordt gegeven, aan te vullen met een aantal verduidelijkingen in verband met het voornoemde evaluatieverslag.

Artikel 104

33. Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte uitleg, vervange men in artikel 104 van het ontwerp de woorden “van artikel 47 en 48 van dit decreet” door de woorden “van artikel 90 en 91 van dit decreet”.

Artikel 107

34. In artikel 107, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat – met uitzondering van de in het tweede lid opgesomde bepalingen – de Vlaamse Regering voor ieder artikel van het decreet de datum van inwerkingtreding vaststelt.

De decreetgever zal erover oordelen of het nuttig is om in artikel 107, eerste lid, een uiterste datum in te schrijven waarop de Vlaamse Regering de desbetreffende artikelen in werking moet hebben gesteld bij gebreke waarvan deze geacht moeten worden in werking te zijn getreden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME